

ĐẠO LUẬT TU CHÍNH LUẬT PHÁP VỀ TỘI PHẠM (TỘI DANH VI PHẠM ĐỐI VỚI NGƯỜI YẾU THỂ) 2020

CRIMES (OFFENCES AGAINST VULNERABLE PEOPLE)
LEGISLATION AMENDMENT ACT 2020

Tờ thông tin

SƠ LƯỢC

- > các tội danh mới này bảo vệ người lớn khuyết tật và người cao niên yếu thể trong cộng đồng
- > các tội danh này không thay thế các tội danh hiện hữu
- > các tội danh này nhắm vào những người và tổ chức có trách nhiệm chăm sóc đang làm điều sai trái
- > có tội danh mới nhắm vào những thất bại của tổ chức trong việc bảo vệ những người thuộc tổ chức của họ đối với những tội hình sự nghiêm trọng
- > người chịu trách nhiệm chăm sóc bao gồm người tự nguyện cung cấp dịch vụ chăm sóc, được trả tiền/trả công hoặc trong khi làm nhiệm vụ tại một cơ sở
- > các tội danh này chỉ áp dụng đối với lãnh vực chăm sóc mà người đó chịu trách nhiệm
- > các tội danh này bổ sung các biện pháp bảo vệ hiện hữu về mặt lập pháp và phi lập pháp

CÁC TỘI DANH MỚI

Vào ngày 20 tháng 4 năm 2021, các luật mới sẽ bắt đầu có hiệu lực tại ACT để bảo vệ người lớn yếu thế tại ACT thêm nữa. Ngược đãi, bỏ bê và không bảo vệ người yếu thế sẽ là các tội phạm tại ACT. Các tội danh mới đã được đề nghị để bảo vệ người lớn khuyết tật và người cao niên, người yếu thế trong cộng đồng.

Ai là 'người yếu thế'?

Theo định nghĩa trong Đạo luật này, người yếu thế (*vulnerable person*) là người lớn khuyết tật hoặc người từ 60 tuổi trở lên có yếu tố yếu thế.

Các yếu tố đó là:

- > rối loạn, bệnh tật ảnh hưởng đến suy nghĩ, nhận thức thực tế, cảm xúc hoặc phán đoán của người đó hoặc có hành vi gây rối;
- > khiếm khuyết về trí năng, tâm thần, xúc giác hoặc thể chất khiến khả năng giao tiếp, học tập hoặc di chuyển của người đó bị giảm sút đáng kể; hoặc
- > bất kỳ lý do nào khác mà người đó bị cô lập về mặt xã hội hoặc không thể tham gia sinh hoạt trong cộng đồng của họ.

Tại sao lại 60 tuổi?

Mức giới hạn tuổi tác được căn cứ vào nghiên cứu, bao gồm bản báo cáo của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) 2018 cho thấy rằng khoảng một trong sáu người ở độ tuổi 60 tuổi trở lên đều đã từng bị ngược đãi theo cách này hay cách khác trong môi trường cộng đồng trong năm qua.¹ Ngoài ra người ta cũng đã xem xét bản báo cáo của Ủy hội Cải cách Luật pháp Úc về Ngược đãi Người cao niên (*Elder Abuse*²), bao gồm thông tin về sự khác biệt về tuổi thọ của người Thổ dân và Cư dân đảo Torres Strait so với đại đa số cộng đồng Úc.

¹ Tổ chức Y tế Thế giới, 2018, 'Elder Abuse,' phổ biến tại trang mạng: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/elder-abuse>

² Australian Law Reform Commission, 2017, Australian Law Reform Commission Report 131 *Elder Abuse — A National Legal Response*.

Người ta thường chấp nhận và hiểu rằng, ở độ tuổi 60, người trong cộng đồng có thể và có quyền được đối xử khác hơn. Đây là độ tuổi mà người trong cộng đồng ACT được coi là người cao niên (*seniors*), và phải được đối xử khác biệt về một số mặt. Ngưỡng tuổi tương tự cho tư cách 'cao niên' cũng được áp dụng trên toàn nước Úc.

Tại sao định nghĩa 'người yếu thế' lại bao gồm người khuyết tật?

Chính phủ đã tham khảo ý kiến vào cuối năm 2019 về các luật hình sự triển vọng để đối phó với tình trạng ngược đãi người cao niên. Ý kiến đóng góp về các cải cách khả thi bao gồm các đề nghị rằng có thể mở rộng các biện pháp bảo vệ để bao gồm người khuyết tật và không chỉ giới hạn ở người cao niên.

Mục đích của Đạo luật là để cải thiện sự bảo vệ cho người yếu thế, những người cần được người khác chăm sóc bằng cách hình sự hóa việc ngược đãi và bỏ bê người yếu thế trong cộng đồng chúng ta. Có nhiều bằng chứng cho thấy cả người cao niên cũng như người khuyết tật đều dễ dàng bị ngược đãi một cách bất tương xứng.

Ai là 'người lớn khuyết tật' theo luật này?

Ý nghĩa của người lớn khuyết tật (*adult with disability*) phản ánh các quy định trong *Disability Services Act 1991*. Điều này bao gồm người bị suy giảm trí tuệ, tâm thần, xúc giác hoặc thể chất. Các khuyết tật là vĩnh viễn, hoặc có thể sẽ trở thành vĩnh viễn và có nghĩa là người đó bị 'giảm khả năng đáng kể' về giao tiếp, học tập hoặc di chuyển cùng với nhu cầu tiếp tục sử dụng các dịch vụ trợ giúp. Một người bị khuyết tật kinh niên hoặc từng đợt sẽ vẫn được bảo vệ theo định nghĩa này nếu đáp ứng được các tiêu chí khác.

Định nghĩa này tìm cách cân bằng nhu cầu bảo vệ một số người khỏi bị ngược đãi nếu họ không thể tự bảo vệ bản thân, với sự hiểu biết rõ ràng rằng không phải lúc nào người khuyết tật cũng yếu thế hơn bất kỳ ai khác.

Tội danh mới – Ngược đãi Người yếu thế (*Abuse of Vulnerable Person*)

Tội danh này hình sự hóa hành vi ngược đãi của người chịu trách nhiệm chăm sóc người yếu thế. Hành vi đó phải gây hại cho người yếu thế hoặc đem lại lợi ích tài chính cho kẻ ngược đãi hay người có liên quan với họ, và kẻ ngược đãi đã liệu lĩnh gây ra tổn hại hoặc trục lợi.

Hành vi ngược đãi có thể là một hành động (làm điều gì đó) hoặc bỏ qua (không làm điều gì đó). Có hai loại hành vi có thể bị coi là ngược đãi. Đầu tiên là hành vi nhằm vào người yếu thế có tính chất bạo hành, đe dọa, uy hiếp hoặc tình dục không phù hợp.

Thứ hai là hành vi nhắm vào người yếu thế hoặc người mà họ biết, và có thể gây ra một trong các tác động dưới đây:

- > khiến người yếu thế phụ thuộc vào kẻ ngược đãi
- > cô lập người yếu thế
- > hạn chế người yếu thế sử dụng các dịch vụ họ cần, bao gồm sử dụng các nguồn lực và kết nối với bạn hữu hỗ trợ sắc tộc, tôn giáo hoặc tín ngưỡng, khuynh hướng tình dục và bản sắc giới tính của họ
- > tước bỏ hoặc hạn chế quyền tự do hành động của người yếu thế
- > gây sợ hãi, sỉ nhục, làm mất phẩm giá hoặc trừng phạt người yếu thế.

Tuy nhiên, về loại hành vi thứ hai, gây ra một trong những tác động liệt kê ở trên, hành vi này sẽ chỉ đáp ứng định nghĩa về hành vi ngược đãi nếu đó là điều không cần thiết một cách hợp lý cho sự an toàn và chăm sóc hiệu quả cho người yếu thế, hoặc vì sự an toàn của người khác đang có mặt hoặc ở gần đó.

Ví dụ, hành vi tước bỏ hoặc hạn chế quyền tự do hành động của người yếu thế có thể bao gồm hạn chế khả năng họ rời khỏi cơ sở chăm sóc và điều này cần thiết một cách hợp lý để giữ an toàn cho người đó.

Có hai mức phạt cho tội ngược đãi người yếu thế:

- > Nếu tổn hại đã gây ra là tổn hại nghiêm trọng, hình phạt tối đa đối với tội danh này là đến 5 năm tù giam.
- > Trong mọi hoàn cảnh khác, khi đã gây ra tổn hại, hình phạt tối đa đối với tội danh này là đến 3 năm tù giam.

Có các lý do biện hộ để bảo đảm rằng những người hành động với thiện chí không phải chịu trách nhiệm hình sự về tội danh này.

Tội danh mới – Không bảo vệ người yếu thế khỏi tội hình sự (*Failure to protect vulnerable person from criminal offence*)

Tội danh này hình sự hóa việc người có thẩm quyền trong tổ chức không bảo vệ được những người yếu thế mà họ chăm sóc.

Để tội danh này được áp dụng, người có thẩm quyền phải nhận thức được nguy cơ đáng kể về việc người có liên quan đến tổ chức đang phạm trọng tội đối với người yếu thế, và người có thẩm quyền phải vì đã tắc trách hoặc bất chấp hậu quả khi không hành động để bảo vệ người yếu thế.

Người có liên quan đến tổ chức là người:

- > sở hữu, quản lý hoặc kiểm soát tổ chức;
- > được tổ chức tuyển dụng hoặc mời làm việc;
- > làm thiện nguyện cho tổ chức;
- > tham gia vào một hoạt động với hoặc cho tổ chức; hoặc
- > có vị thế có thể ảnh hưởng đến tổ chức do quyền hạn của họ liên quan đến tổ chức đó.

Tội danh này chỉ có thể áp dụng đối với người, vì vị thế của họ trong tổ chức, có thể giảm hoặc loại bỏ rủi ro cho người yếu thế.

Hiện nay thuật ngữ 'người có thẩm quyền' không có định nghĩa cụ thể và việc một người có phải là người có thẩm quyền hay không sẽ tùy thuộc từng tình huống. Các cân nhắc có thể có liên quan bao gồm mức độ mà người đó có quyền thực hiện các hành động, bao gồm việc đưa ra quyết định, ảnh hưởng đến những người được chăm sóc tại cơ sở, hoặc được bảo vệ khỏi nguy cơ đối với tội hình sự nghiêm trọng.

Hình phạt tối đa cho tội này lên đến 5 năm tù giam.

Tội danh mới – Bỏ bê Người yếu thế (*Neglect of Vulnerable Person*)

Tội danh này hình sự hóa việc người có trách nhiệm chăm sóc người yếu thế bỏ bê người này.

Người có trách nhiệm chăm sóc, theo các luật mới, phải bảo đảm cung cấp 'nhu cầu thiết yếu trong cuộc sống' cho người được họ chăm sóc.

Luật này áp dụng với người có trách nhiệm chăm sóc nào không cung cấp nhu cầu thiết yếu trong cuộc sống là phần cần thiết của dịch vụ chăm sóc mà người đó có trách nhiệm cung cấp.

Hình phạt tối đa cho tội này lên đến 5 năm tù giam.

Các tội danh mới này được áp dụng với người có trách nhiệm chăm sóc nào?

Các tội danh ngược đãi người yếu thế và bỏ bê người yếu thế áp dụng với người có trách nhiệm chăm sóc người yếu thế.

Người được cho là chịu trách nhiệm chăm sóc cho người yếu thế nếu họ có quyền kiểm soát bất kỳ lãnh vực chăm sóc nào mà người yếu thế cần, bất kể việc chăm sóc đó là chăm sóc ngắn hạn hay dài hạn.

Người chịu trách nhiệm chăm sóc mà các tội danh mới có thể sẽ áp dụng với họ bao gồm người cung cấp dịch vụ chăm sóc có tính lệ phí cũng như người cung cấp dịch vụ chăm sóc theo các thỏa thuận ít chính thức hơn.

Các tội danh mới này được áp dụng với các cơ sở như thế nào?

Tất cả các tội danh sẽ được áp dụng với cả cá nhân lẫn pháp nhân doanh nghiệp (mục 161 *Legislation Act 2003*).

Cả ba tội danh công nhận rằng việc chăm sóc người yếu thế có thể diễn ra trong khung cảnh riêng tư, ví dụ thân nhân chăm sóc tại nhà, và trong môi trường tại cơ sở, có các nhân viên chịu trách nhiệm chăm sóc theo đúng các chính sách và thủ tục của pháp nhân tuyển dụng họ.

Trọng tâm của các tội danh này là để bảo đảm rằng, trong trường hợp chăm sóc trong môi trường tại cơ sở, thì sẽ có cách quy trách nhiệm phù hợp đối với vấn đề ngược đãi hoặc bỏ bê, hoặc không

bảo vệ được người yếu thế, trong tất cả ba tội danh đều có khái niệm về 'tổ chức có liên quan'.

Tổ chức liên quan (*relevant institution*) được định nghĩa là pháp nhân hoặc nhóm các pháp nhân, không phải là cá nhân, điều hành các cơ sở, tham gia vào các hoạt động với, hoặc cung cấp dịch vụ cho người yếu thế dưới sự chăm sóc, giám sát hoặc kiểm soát của pháp nhân đó.

Điều này có nghĩa là các tổ chức cũng như cá nhân làm nhiệm vụ chăm sóc có trách nhiệm bảo vệ người yếu thế được họ chăm sóc.

Có những lý do biện hộ nào?

Có một số lý do biện hộ đối với các tội danh mới.

Các lý do biện hộ có sẵn sẽ được áp dụng khi bị cáo có thể chứng minh rằng:

- > hành vi của bị cáo là hợp lý trong mọi tình huống (*reasonable in all the circumstances*); hay
- > khi bị cáo có liên hệ với tổ chức có liên quan (ví dụ như nhân viên quản lý hoặc nhân viên), hành vi liên quan:
 - phù hợp với các chính sách và thủ tục của tổ chức đó,
 - theo chỉ thị của người có thẩm quyền trong tổ chức, hoặc
 - đã xảy ra vì những tình huống nằm ngoài tầm kiểm soát của bị cáo.

Lý do biện hộ rằng hành vi đó là hợp lý trong mọi tình huống, nhằm mục đích ứng phó với các tình huống như trong trường hợp một người (người chịu trách nhiệm chăm sóc) nhiều khi chăm sóc người yếu thế với thiện ý và với khả năng tối đa của họ, nhưng các hạn chế liên quan đến người chịu trách nhiệm chăm sóc về tài chính hoặc các nguồn nhân vật lực khác của dịch vụ chăm sóc, hoặc việc được trợ giúp, gây hại ngoài ý muốn cho người yếu thế. Lý do biện hộ thừa nhận rằng có thể có những trường hợp mà những cá nhân làm nhiệm vụ chăm sóc có khi không được trang bị đầy đủ và không được giúp đỡ (và chính họ cũng dễ bị thương tổn), với năng lực hoặc cơ hội hạn chế để giải quyết những khiếm khuyết về mức độ chăm sóc họ có thể cung ứng.

Mục đích của các lý do biện hộ dành cho người cung cấp dịch vụ chăm sóc tại cơ sở là để bảo đảm rằng nhân viên trong bối cảnh cơ sở không phải chịu trách nhiệm pháp lý khi họ tuân thủ các thủ tục, chỉ thị hay quy cách thực hành, hoặc có khi không có đủ nguồn nhân vật lực hoặc thời gian để chăm sóc chu đáo cho người yếu thế. Điều này nhằm giúp nhân viên không phải chịu trách nhiệm đối với hậu quả các hành động của họ nếu điều đó xảy ra ngoài tầm kiểm soát của họ. Ví dụ, trong khi các chính sách hoặc thủ tục của cơ sở chăm sóc người cao niên nội trú, về mặt lý thuyết, có thể yêu cầu nhân viên chăm sóc ở các mức độ nhất định, nhiều khi việc phân công và số lượng nhân viên có nghĩa là về mặt thực tế nhân viên không thể tuân thủ các yêu cầu đó. Trong những tình huống này, nhân viên không nên bị quy trách nhiệm cho kết quả của các hành động và quyết định ngoài tầm kiểm soát của họ. Pháp nhân thích hợp để chịu trách nhiệm trong tình huống đó là tổ chức.

Khi nói hành vi 'hợp lý trong mọi hoàn cảnh' điều này có nghĩa là gì?

Điều gì hợp lý sẽ tùy thuộc hoàn cảnh của từng trường hợp, và tòa án sẽ xét đến trình độ đào tạo và chuyên môn của người có trách nhiệm chăm sóc.

Đối với người chăm sóc không lương hoặc thiện nguyện, tòa án có thể sẽ xem xét dịch vụ chăm sóc đã cung cấp và mức độ chăm sóc được kỳ vọng ở người tự nguyện làm nhiệm vụ chăm sóc.

Đối với người được đào tạo về chăm sóc, hoặc người có thể làm việc tại cơ sở, tòa án sẽ xem xét những tình huống đó khi phán quyết liệu hành vi của họ có hợp lý hay không.

Một số ví dụ về 'trọng tội' là gì?

Theo định nghĩa, các trọng tội (*serious offences*) là tội có hình phạt từ 5 năm tù giam trở lên. Đây là cách phổ biến để mô tả 'trọng tội' trong luật ACT.

Một số ví dụ về trọng tội bao gồm:

- > hành hung gây hại thân thể thực sự
- > gây ra hoặc hành hung gây hại thân thể nghiêm trọng
- > hăm dọa gây hại thân thể nghiêm trọng

- > vi phạm án lệnh cấm bạo hành gia đình hoặc bạo hành cá nhân
- > hầu hết các tội phạm tình dục
- > sát nhân và ngộ sát
- > trộm cắp, cướp giật và ăn trộm lớn
- > lừa gạt để chiếm đoạt tài sản
- > lừa gạt để thủ lợi tài chính
- > hư hại lớn về tài sản

Các trọng tội **không bao gồm**, ví dụ:

- > trộm cắp vặt
- > hành hung thông thường
- > sở hữu bất hợp pháp tài sản ăn cắp
- > vi phạm giao thông
- > hư hại nhẹ về tài sản.

Làm thế nào để cá nhân bị ảnh hưởng bởi tình trạng ngược đãi hoặc chứng kiến tình trạng ngược đãi khiếu nại theo luật này?

Cơ chế khiếu nại cũng giống như cơ chế đối với bất kỳ tội danh nào khác. Như với tất cả hành vi tội phạm khác, cảnh sát là nơi thích hợp để tiếp xúc trước tiên.

Theo luật này, người chứng kiến có nghĩa vụ phải khiếu nại hay không? Hệ lụy đối với người không khiếu nại là gì?

Nếu quý vị là nhân chứng tội danh theo luật này và quý vị không ở vị thế có thẩm quyền trong tổ chức, theo luật này, quý vị không có nghĩa vụ phụ thêm nào khác.

Vi vậy, đối với hầu hết người dân trong cộng đồng, cũng như với bất kỳ tội phạm hình sự nào khác, nếu không trình báo cảnh sát, quý vị sẽ không bị bất kỳ hệ lụy nào hết.

Tuy nhiên, nếu quý vị ở vị thế có thẩm quyền trong tổ chức và cần phải trình báo dưới một hình thức nào đó để giảm nguy cơ người khác có liên quan đến tổ chức phạm trọng tội đối với người yếu thế, quý vị phải thực hiện những gì trong quyền lực của mình để giảm nguy cơ phạm tội hình sự nghiêm trọng đối với người yếu thế.

Các luật này có đề ra các nghĩa vụ trình báo bắt buộc mới hay không?

Không. Các luật mới không thay đổi các yêu cầu hiện hữu về trình báo bắt buộc và không áp đặt nghĩa vụ trình báo mới nào hết. Các tội danh mới phải được xem tương tự như bất kỳ tội danh mới nào khác được ban hành. Điểm khác biệt duy nhất trong trường hợp này là các tội danh này, thay vì bảo vệ tất cả mọi người, lại đặc biệt áp dụng với người yếu thế (như đã định nghĩa).

Nếu một người biết về việc ngược đãi hoặc có thể có ngược đãi đối với người yếu thế, trừ phi họ là người có thẩm quyền trong tổ chức và cần phải trình báo theo một hình thức nào đó để giảm nguy cơ người khác có liên quan đến tổ chức phạm trọng tội đối với người yếu thế, các tội danh mới này không thay đổi hiện trạng.

Nếu các tổ chức có các nghĩa vụ hiện hữu theo các khuôn khổ quy định để trình báo hoặc thực hiện các hành động khác về tội danh đã vi phạm hoặc tình nghi, đối với người yếu thế, thì các nghĩa vụ này tiếp tục được áp dụng.

Nếu các tổ chức có các thể thức hiện hữu để xác định xem liệu có nên trình báo cảnh sát một trường hợp tình nghi tội phạm hay không hoặc cần xem xét các hành động thay thế, thì điều này sẽ không thay đổi (một lần nữa tùy theo các điều lệ mới áp dụng cho người có thẩm quyền trong tổ chức vì họ phải có hành động loại bỏ hoặc giảm nguy cơ người yếu thế trở thành nạn nhân của trọng tội do người khác có liên quan đến tổ chức gây ra).

Các luật mới này có thay thế các tội danh khác hay không?

Các luật này không thay thế các tội hình sự hiện hữu. Các tội danh mới tạo ra các biện pháp bảo vệ bổ sung trong khuôn khổ luật pháp cho người lớn yếu thế và bổ sung cho các điều khoản hình sự hiện hữu.

Luật mới có áp dụng với trẻ em hay không?

Các tội danh này chỉ áp dụng với người lớn. Có nhiều luật hình sự và không hình sự hiện hành khác được áp dụng để bảo vệ trẻ em và nhắm vào vấn đề ngược đãi trẻ em, bao gồm luật trình báo bắt buộc và tội danh bỏ bê trẻ em.

Tội danh bỏ bê hiện hữu có liên quan đến trẻ em (mục 39 *Crimes Act 1900*) có hình phạt tối đa thấp hơn so với tội danh bỏ bê mới đối với người lớn yếu thế. Lý do là vì điểm khác biệt về các yếu tố của các tội danh tương ứng. Đặc biệt, tội danh mới chỉ xác lập được trong trường hợp không cung cấp nhu cầu thiết yếu trong cuộc sống và việc bỏ bê gây tổn hại nghiêm trọng cho người yếu thế. Tội danh liên quan đến trẻ em có thể xảy ra khi có vấn đề đối xử tệ bạc, ngược đãi hoặc bỏ bê do cha/mẹ và bất kể mức độ tổn hại.

Liệu Chính phủ có xem xét các biện pháp khác để bảo vệ người yếu thế hay không?

Chính phủ đang tìm cách cải cách luật Ủy quyền (Power of Attorney), sẽ được tiến hành càng sớm càng tốt, nhận thức được tầm quan trọng của việc ngược đãi về tài chính đối với người yếu thế.

Những biện pháp bảo vệ khác dành cho người cao niên ở Canberra và người khuyết tật là gì?

Hiện có các cơ chế khiếu nại theo *Human Rights Commission Act 2005* (Đạo luật HRC) để khiếu nại và được xem xét, liên quan đến các dịch vụ cung cấp cho người khuyết tật và người chịu trách nhiệm chăm sóc họ cũng như các dịch vụ cung cấp cho người cao niên và người chịu trách nhiệm chăm sóc họ.

Những cơ chế này sẽ tiếp tục và là những thủ tục thích hợp để tìm cách, thông qua hòa giải, giải quyết những thất bại của các cơ sở cung cấp dịch vụ để đáp ứng các mức dịch vụ thích hợp, kể cả những trường hợp họ không đáp ứng các tiêu chuẩn liên quan.

Những thay đổi đối với Đạo luật HRC được thực hiện gần đây đã giúp Ủy hội Nhân quyền có thể xét xử các khiếu nại về việc đối xử với người yếu thế (được định nghĩa theo cách tương tự cho các mục đích của ba điều khoản tội danh mới).

Điều này sẽ cho phép HRC xem xét và thực hiện thêm những hành động về các cáo buộc ngược đãi, bỏ bê hoặc bóc lột người yếu thế.

Các cá nhân có thể thảo luận vấn đề này với cả Ủy hội Nhân quyền ACT lẫn Trị an ACT và quyết định có khiếu nại về mặt hình sự hay khiếu nại với HRC (hoặc cả hai) hay không.

Towards Disability Justice for the ACT³ ghi nhận một số biện pháp bảo vệ dành cho người khuyết tật ở Canberra, bao gồm các biện pháp đã được thực hiện để trợ giúp người khuyết tật tại ACT.

Sự trợ giúp

Nếu ai đó đang bị ngược đãi hoặc bỏ bê hoặc chứng kiến cảnh ngược đãi hoặc bỏ bê, tại ACT có một số tổ chức do cộng đồng điều hành có thể trợ giúp và giúp đỡ người dân Canberra. Quý vị có thể tìm hiểu thêm về các dịch vụ bên vực ở ACT tại trang mạng này:

<https://www.communityservices.act.gov.au/quality-complaints-and-regulation/advocacy>.

1800RESPECT là dịch vụ toàn quốc, tư vấn trường hợp bị xâm hại tình dục, bạo hành gia đình và bạo hành giữa những người có mối quan hệ tình cảm và trợ giúp những người đang bị hoặc có nguy cơ bị bạo hành và ngược đãi, bạn bè và gia đình của họ cũng như các chuyên viên. Vui lòng gọi số 1800 737 732 để thảo luận về nhu cầu của quý vị với nhân viên tư vấn chuyên nghiệp hoặc truy cập trang mạng của họ tại <https://www.1800respect.org.au/services/about-service-directory>.

ACT Disability, Aged and Carer Advocacy Service (ADACAS) là tổ chức nhân quyền, cung cấp thông tin và hướng dẫn riêng miễn phí cho người khuyết tật, người bị bệnh tâm thần, người cao niên và người chăm sóc. Những người bên vực có thể giúp họ hiểu các luật mới, giúp họ trình báo hoặc khiếu nại.

ADACAS đặt trụ sở tại Unit 14/6 Gritten Street, Weston và quý vị có thể gọi điện thoại cho họ qua số (02) 6242 5060 hoặc gửi email về adacas@adacas.org.au. Tại adacas.org.au có thêm thông tin về ADACAS.

Advocacy for Inclusion cung cấp dịch vụ bên vực cá nhân, bản thân và hệ thống cho người khuyết tật cư ngụ tại ACT. Những người bên vực họ có thể giúp đỡ bằng thông tin thêm về các luật mới, nhờ trợ giúp hoặc khiếu nại hoặc trình báo. Advocacy for Inclusion đặt trụ sở tại Suite 2.02 Griffin Centre, 20 Genge Street, Canberra ACT 2601 và quý vị có thể gọi điện thoại cho họ qua số (02) 6257 4005 hoặc gửi email về info@advocacyforinclusion.org. Tại <http://www.advocacyforinclusion.org> có thêm thông tin.

Canberra Rape Crisis Centre trợ giúp qua điện thoại về tư vấn và trường hợp khủng hoảng do cưỡng hiếp, qua số (02) 6247 2525. Quý vị có thể tìm thêm thông tin tại <https://www.crcc.org.au/>

Carers ACT cung cấp rất nhiều hình thức trợ giúp đặc biệt dành cho người chăm sóc không lương kể cả thông tin về bên vực cùng hướng dẫn và quý vị có thể gọi điện thoại cho họ qua số (02) 6296 9900 hay liên lạc tại <https://www.carersact.org.au/advocacy-and-representing-your-views/>

Consumer Law Centre và Care Inc Financial Counselling Service có thể trợ giúp bất kỳ ai đã bị hoặc bị ảnh hưởng bởi trường hợp ngược đãi về tài chính. Quý vị có thể gọi điện thoại cho Consumer Law Centre qua số (02) 6143 0044 hay liên lạc tại trang mạng <http://www.carefcs.org/contact>.

Domestic Violence Crisis Service (DVCS) cung cấp nhiều dịch vụ khác nhau bao gồm các dịch vụ can thiệp trường hợp khủng hoảng 24/7 cho bất kỳ ai đang trải qua hoặc từng trải qua bạo hành gia đình và bạo hành giữa những người có mối quan hệ tình cảm. DVCS cũng như trợ giúp về pháp lý và bên vực. Muốn biết thêm thông tin, hãy truy cập <https://dvcs.org.au/our-services/crisis-intervention/> hoặc gọi số (02) 6280 0900. Tại <https://dvcs.org.au/contact/contacts/> có thêm chi tiết để liên lạc.

³ Muốn biết thêm thông tin, xin đọc các trang 71-75 tại https://www.communityservices.act.gov.au/__data/assets/pdf_file/0005/1337783/Towards-Disability-Justice-for-the-ACT-Summary-of-research-and-consultations-2019.pdf

Legal Aid ACT có thể cung cấp thông tin pháp lý và sắp xếp các cuộc hẹn để quý vị được tư vấn pháp lý miễn phí. Quý vị có thể gọi cho Đường dây Trợ giúp của Legal Aid ACT qua số 1300 654 314.

National Disability Abuse and Neglect Hotline là dịch vụ miễn phí, độc lập và bảo mật để trình báo trường hợp ngược đãi và bỏ bê người khuyết tật. Muốn trình báo, hãy gọi cho Đường dây thường trực qua số 1800 880 052 hoặc gửi email về hotline@workfocus.com. Tại <https://www.jobaccess.gov.au/complaints/hotline> có thêm thông tin.

OneLink cung cấp thông tin và kết nối cho các dịch vụ trợ giúp trong ACT, bao gồm các dịch vụ cho gia đình và thanh thiếu niên, và các dịch vụ dành cho người vô gia cư hoặc có nguy cơ bị vô gia cư. Muốn biết thêm thông tin, gọi số 1800 176 468 hoặc truy cập <https://www.onelink.org.au/>

Victim Support ACT cung ứng nhiều dịch vụ khác nhau cho những người là nạn nhân tội phạm. Quý vị có thể liên lạc với Victim Support ACT qua số 1800 822 272 hoặc trực tuyến tại <https://hrc.act.gov.au/contact-us/>

Ngôn ngữ

Muốn nói chuyện với người khác bằng ngôn ngữ khác tiếng Anh, vui lòng gọi điện cho Dịch vụ Thông dịch qua Điện thoại (TIS) qua số 131 450. Dịch vụ này làm việc 24 giờ một ngày, 7 ngày một tuần.

إذا كنت بحاجة إلى مترجم إتصل بالرقم: 13 14 50

翻译和口译服务: 13 14 50

Ako trebate tumača, nazovite: 13 14 50

Αν χρειάζεστε διερμηνέα, τηλεφωνήστε: 13 14 50

Se hai bisogno di un interprete, chiama: 13 14 50

Jekk għandek bżonn ta 'interpretu, sejħa: 13 14 50

اگر نیاز به مترجم دارید با این شماره تماس بگیرید: 13 14 50

Jeśli potrzebujesz tłumacza, zadzwoń: 13 14 50

Se você precisar de um intérprete, ligue para: 13 14 50

Если Вам нужен переводчик,
пожалуйста звоните по номеру: 13 14 50

Ako treba тумача, назовите: 13 14 50

Si usted necesita un intérprete, llame al: 13 14 50

Eğer bir tercümana ihtiyacınız Arama: 13 14 50

Nếu quý vị cần thông dịch viên, xin gọi: 13 14 50

Muốn biết thêm thông tin

Tại <https://justice.act.gov.au/vulnerablepeople> có thêm thông tin về các luật lệ mới và phiên bản tiếng Anh Đọc Dễ hiểu của tài liệu này.